Raad van State

200706846/1.
Datum uitspraak: 25 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. AWB 07/4644 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 28 augustus 2007 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 augustus 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van
(hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 4 januari 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2007, verzonden op 29 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

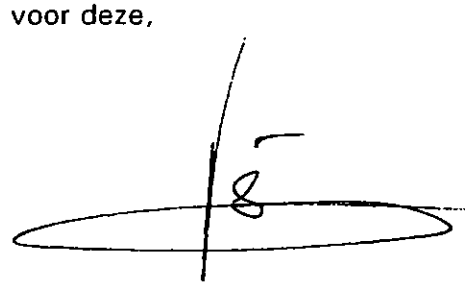
w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2008

205.
Verzonden: 25 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

30 AUG. 2007

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Utrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 13073, 3507 LA Utrecht

Bezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht
Telefoon (030) 223 3000
Fax Algemeen (030) 223 3648
Fax AC zaken (030) 223 3698
Fax Bewaringszaken
(030) 223 3649
Rabobankrekening 1823.25.806

[X] AANTEKENEN
[ ] PER FAX ((030) 271 61 44)

Mevrouw mr. N.D. Geraads
Postbus 13036
3507 LA Utrecht

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk

Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

mevr L. Omega
030-2233630

29 augustus 2007
procedurenummer 07 / 4644 MVV RE23 SE59
casusnummer
30700219/NG

het beroep / verzoek van
justitienummer:
V-nummer:

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/4644 MVV

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d. 28 augustus 2007

inzake

geboren op , van Ethiopische nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. N.D. Geraads, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder.
gemachtigde: mr. J.J. Hofland werkzaam bij de onder de Minister van Justitie ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding
1.1 Bij beslissing van 31 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen zijn besluit van 28 augustus 2006 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 9 maart 2006 om haar een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) te verlenen afgewezen. Eiseres heeft tegen de beslissing van 31 januari 2007 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 21 augustus 2007, waar referent - de echtgenoot van eiseres - in persoon is verschenen. Referent en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen
2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor een mvv met als doel 'verblijf bij partner'.

2.2 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de aanvraag dient te worden afgewezen, aangezien referent niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat de beslissing om eiseres geen mvv te verlenen niet in strijd is met artikel 8 Europees verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.3 Eiseres heeft hier in bezwaar tegen aangevoerd dat de persoonlijke situatie van referent niet is meegewogen en er sprake is van schending van artikel 8 EVRM.

2.4 Op 31 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard aangezien uit het paspoort van eiseres blijkt dat eiseres op 5 juli 2007 in het bezit is gesteld van een Frans schengenvisum en dat eiseres op 13 juli 2006 Europa is ingereisd. Verweerder

heeft op grond hiervan aangenomen dat eiseres in Nederland verblijft en op deze wijze het mvv-vereiste probeert te omzeilen. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het belang aan de mvv-aanvraag komen te vervallen.

2.5 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen in beroep aan dat verweerder in strijd heeft gehandeld met artikel 7:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb) nu verweerder referent niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord. Voorts heeft eiseres gesteld dat de motivering van het bestreden besluit niet deugdelijk is en dat daardoor sprake is van een motiveringsgebrek. Zo heeft verweerder geen enkel onderzoek verricht naar haar verblijfplaats en is de conclusie dat zij in Nederland verblijft en daarom geen belang meer heeft bij afgifte van de mvv voorbarig en onjuist te noemen. Verweerder is ten onrechte voorbijgegaan aan de overige in het bezwaarschrift naar voren gebrachte argumenten, zoals het feit dat referent gehandicapt is ten gevolge van kinderpolio en er sprake is van een schending van artikel 8 EVRM.

2.6 Ingevolge artikel 1, aanhef en onder h, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt onder een machtiging tot verblijf verstaan het bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst, het land van bestendig verblijf of, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, dan wel bij het Kabinet van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen of het Kabinet van de Gouverneur van Aruba aldaar, door de vreemdeling in persoon aangevraagde en aldaar door die vertegenwoordiging of dat Kabinet na voorafgaande machtiging van onze Minister van Buitenlandse Zaken afgegeven visum voor een verblijf van langer dan drie maanden.

2.7 Ingevolge artikel 72 Vw wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van hoofdstuk 7 (rechtsmiddelen), afdeling 2 (regulier) Vw gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens deze wet.

2.8 Ingevolge B1/1.1 Vc wordt een aanvraag tot het verlenen van een mvv van een vreemdeling die niet rechtmatig in Nederland verblijft afgewezen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 Zoals is overwogen in uitspraak van 18 augustus 2005 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (LJN:AU1543), dient een vreemdeling die naar Nederland komt met het oogmerk zich te vestigen, ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, gelezen in samenhang met artikel 1, aanhef en onder h, van de Vw 2000, op het moment van binnenkomst over een geldige mvv te beschikken. Dit brengt mee dat een aanvraag tot verlening van een mvv kan worden afgewezen op de enkele grond dat de desbetreffende vreemdeling, voordat op de aanvraag is beslist, naar Nederland is gekomen met het oogmerk zich te vestigen.

2.10 Uit het dossier is het volgende gebleken. Op 9 maart 2006 heeft eiseres een mvv-aanvraag met als doel 'verblijf bij partner' ingediend. Ter beoordeling van deze aanvraag heeft verweerder een kopie van het paspoort van eiseres opgevraagd. Uit deze kopie blijkt dat eiseres op 5 juli 2006 in het bezit is gesteld van een Frans schengenvisum en dat zij op 13 juli 2006 Frankrijk is ingereisd.

2.11 Ter zitting heeft de gemachtigde van eiseres zich op het standpunt gesteld dat een enkel verblijf in Frankrijk onvoldoende is om de gevraagde mvv af te wijzen. De rechtbank

volgt eiseres in haar stelling dat een verblijf van maximaal drie maanden in het Schengengebied onvoldoende is om een mvv te weigeren. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 9 november 2004 (JV 2005/22).

2.12 De rechtbank acht voorts van belang dat referent ter zitting heeft aangegeven dat eiseres na afloop van de geldigheidsduur van haar visum niet is teruggekeerd naar Ethiopië en thans nog in Nederland verblijft. De rechtbank overweegt dat gelet hierop kan worden aangenomen dat eiseres naar Nederland is gekomen met het oogmerk zich te vestigen. Onder deze omstandigheid is de rechtbank - gelet op de uitspraak genoemd in rechtsoverweging 2.9 - van oordeel dat verweerder in redelijkheid de gevraagde mvv heeft kunnen afwijzen. Hetgeen overigens door eiseres naar voren is gebracht tegen de weigering kan aan het voorgaande niet afdoen.

2.13 Eiseres heeft zich tot slot op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten referent te horen alvorens op het bezwaar te beslissen.

2.14 Zoals is overwogen in de uitspraak van 13 juni 2003 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (JV 2003, 335) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit.

2.15 De rechtbank is met verweerder van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift. Daartoe is van belang dat eiseres bij brief van 9 maart 2006 is verzocht om in persoon te verschijnen op de Nederlandse ambassade om haar mvv-aanvraag toe te lichten. Eiseres heeft geen gehoor gegeven aan deze oproep. Bij faxbericht van 6 december 2006 is eiseres wederom verzocht om zich te melden bij de ambassade. Eiseres heeft evenmin op deze oproep gereageerd, terwijl op dat moment de geldigheid van haar op 5 juli 2006 verstrekte visum reeds geruime tijd was verstreken. Nu eiseres heeft verzuimd om te reageren op voormelde brieven, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht kunnen afzien van het horen van referent.

2.16 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de gevraagde mvv in redelijkheid heeft kunnen weigeren.

2.17 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.18 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Ebbens, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 28 augustus 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.E. Veldhoen als griffier.

de griffier de rechter

afschrift verzonden op: 29 AUG 2007

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken". Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

RECHTS HULP
ADVOCATEN
MIDDEN

Rechtshulp Midden Advocaten

Postadres
Postbus 13036
3507 LA Utrecht

Bezoekadres
F.C. Dondersstraat 1
Utrecht

T (030) 276 95 11
F (030) 271 61 44

Aan

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

PER FAX EN PER AANGETEKENDE POST

Ons kenmerk 30701752/JvE
Uw kenmerk
Onderwerp
Bijlage(n)
Datum 26 september 2007

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
26 SEP 2007
ZAAKNR. 200706516/1
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Geeft te kennen:

Mevrouw , geboren op , Ethiopische nationaliteit, voor deze zaak woonplaats kiezende te Utrecht aan de F.C. Donderdstraat 1 (3572 JA), ten kantore van mr. J.J. van Ewijk, die namens appellante verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van onderhavige hoger beroep en namens haar op te treden.

Appellante komt in hoger beroep van de in kopie bijgaande uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht, d.d. 28 augustus 2007, verzonden op 29 augustus 2007, onder nummer 07/4644 MVV RE2 SE59 (**productie 1**).

Appellant overlegt hierbij kopieën van de na te noemen stukken (producties 2 t/m 4) met het verzoek de inhoud hiervan voor zover nodig als hierbij herhaald en ingelast te beschouwen:

2. het bezwaarschrift
3. de beslissing op bezwaar
4. het beroepschrift

Appellante voert de volgende grieven aan:

Advocaat & procureur
mw. mr. J.A.M.B. Arnting
mw. mr. J.J. van Ewijk
mw. mr. N.D. Gorasdi
dhr. mr. J.A.P.F. Hoens
mw. mr. M.J.G. Jolink

Advocaat & procureur
dhr. mr. W. Kort
mw. mr. P.A.M.H. van der Laan
mw. mr. F. Laisina
mw. mr. D.D. Pieterse
mw. mr. H.C.M. Rasjmakers-de Rooij

Advocaat & procureur
mw. mr. S. van Schaik
mw. mr. S.M. de Weerd
dhr. mr. M.W.E. van der Zande
mw. mr. D.J. van der Ziel

St. Beheer Derdengelden:
EE 25 30.582
BTW-nummer:
0044.89.387.B01.3110

RECHTS HULP ADVOCATEN MIDDEN

Rechtshulp Midden Advocaten

I. Ten onrechte concludeert de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 dat reeds uit de voorwaarde, dat een vreemdeling die het oogmerk heeft zich in Nederland te vestigen moet beschikken over een mvv, volgt dat de vreemdeling die bij binnenkomst niet over een mvv beschikt reeds om die reden de aanvraag voor een mvv moet worden onthouden. De juiste conclusie zou moeten zijn dat er in geval van het ontbreken van een mvv geen verblijfsvergunning (vtv) kan worden verleend, tenzij een beroep op een vrijstelling of ontheffing mogelijk is. M.n. de betrokkene die voor binnenkomst een mvv heeft aangevraagd, maar die zich door bijzondere omstandigheden genoodzaakt heeft gezien om Nederland in te reizen, heeft een reëel belang bij verstrekking van het mvv. Teneinde de beoogde verblijfsvergunning te kunnen aanvragen en verkrijgen.

II. Ten onrechte concludeert de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 dat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond was en dat de Minister van BuiZa om die reden bevoegd was om af te zien van het horen van betrokkene op grond van art. 7. Awb.. De rechtbank overweegt in dit verband dat betrokkene op 9 maart 2006 en op 6 december 2006 is verzocht om bij de ambassade inlichtingen te verstrekken, terwijl het Schengen-visum op die datum haar geldigheidsduur had verloren. De rechtbank lijkt hiermee te concluderen, dat betrokkene vanwege het feit dat zij voor het nemen van een beslissing om een toelichting is gevraagd haar recht om haar bezwaren toe te lichten na het nemen van de beslissing heeft verspeeld. Het toelichten van een aanvraag is immers een geheel andere activiteit, dan het toelichten van een bezwaar tegen de afwijzing. In de onderhavige situatie hebben zich zodanige ontwikkelingen voor gedaan, dat het voor het gezin niet langer verantwoord was om in het land van herkomst de beslissing af te wachten. Indien betrokkene in het land van herkomst was gebleven, dan had zij wellicht aan het verzoek om inlichtingen kunnen voldoen, maar zij daarmee had zij zich of haar gezinsleden aan gevaar bloot gesteld dat zij nu juist heeft trachten te vermijden door Nederland in te reizen.

Toelichting op de persoonlijke omstandigheden die aanleiding vormen voor humanitaire gronden:

Zowel appellante als haar echtgenoot zijn gedeeltelijk gehandicapt. Enerzijds heeft dit tot gevolg, dat beide ouders in hun eentje, zonder hulp van de ander niet in staat zijn om voor hun kinderen te zorgen. De kinderen hebben de Nederlandse nationaliteit. De man (referent) heeft in een periode waarin zijn zuster en broer bij hem of althans nabij woonden en mede een deel van de zorg op zich konden nemen gedurende circa één jaar (in 2005) voor het oudste meisje gezorgd. Nadat de broer en zuster van de man naar het buitenland zijn geëmigreerd, kon de man -die ondanks zijn handicap een fulltime baan heeft- de dochter niet langer in voldoende mate opvang bieden. Hij heeft de dochter derhalve naar zijn echtgenote gebracht en is terug gekeerd naar Nederland waarna een mvv-aanvraag voor moeder en beide kinderen is ingediend. Ten gevolge van haar handicap (jeugdpolio) kon echter ook de moeder de zorg voor beide kinderen niet langer aan. Daarbij komt dat de meisjes steeds ouder werden en dat zowel appellante als haar echtgenoot vreesden dat bij

RECHTS HULP ADVOCATEN MIDDEN

Rechtshulp Midden Advocaten

voortgezet verblijf in de land van herkomst de meisjes zouden worden bloot gesteld aan besnijdenis.
Appellante had derhalve geen keus: zij moest het land van herkomst verlaten en zich bij haar echtgenoot voegen om samen bij te dragen in de zorg en opvang van de kinderen. Bij een juiste belangenafweging was het derhalve rechtmatig geweest indien de Minister het gevraagde mvv alsnog had afgegeven of althans het niet had afgewezen zonder appellante zelfs maar in de gelegenheid te stellen om te worden gehoord.

Appellante biedt aan haar stellingen met nadere bewijsstukken te onderbouwen en verzoekt de Raad om in verband met het hoger beroep te worden gehoord.

Op grond van het voorgaande verzoekt appellante:

1. het bovenstaande besluit te vernietigen
2. een termijn te bepalen waarbinnen de Minister BuiZa opnieuw in de zaken zal dienen te voorzien;
3. de Minster BuiZa te veroordelen in de kosten van dit geding, inclusief het salaris van gemachtigde.

Tevens verzoek ik u voorzover nodig bij wijze van voorlopige voorziening aan appellante toe te staan dat zij de beslissing in Nederland afwacht.

Uw reactie zie ik tegemoet.

Hoogachtend,

J.J. van Ewijk.